

ระเบียบคณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ
ว่าด้วยการควบคุมความปลอดภัยทางรังสีสำหรับเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย
พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และมาตรา ๙ (๓) (๔) แห่งพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และข้อ ๔๖ (๑) แห่งกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไข วิธีการขอรับใบอนุญาตและการดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์พิเศษ วัสดุต้นกำลัง วัสดุพลอยได้ หรือพลังงานปรมาณู พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. ๒๕๐๔ คณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติจึงออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ว่าด้วยการควบคุมความปลอดภัยทางรังสีสำหรับเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งโดยลักษณะงานทำให้มีโอกาสได้รับรังสีสูงกว่าที่กำหนดให้ประชาชนทั่วไปได้รับ

“กฎกระทรวง” หมายความว่า กฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไข วิธีการขอรับใบอนุญาต และการดำเนินการเกี่ยวกับวัสดุนิวเคลียร์พิเศษ วัสดุต้นกำลัง วัสดุพลอยได้ หรือพลังงานปรมาณู พ.ศ. ๒๕๕๐

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตผลิต มีไว้ในครอบครอง หรือใช้ซึ่งพลังงานปรมาณู จากเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณู

“พื้นที่ควบคุม” หมายความว่า บริเวณรังสีซึ่งต้องควบคุมการเข้าออกตามมาตรการป้องกันรังสี และมาตรการความปลอดภัยทางรังสี เพื่อควบคุมการได้รับรังสีจากการแผ่รังสีตามสภาพปกติ หรือป้องกันการแพร่กระจายของการเปื้อนทางรังสีในระหว่างการทำงานตามสภาพปกติ และป้องกัน หรือจำกัดขอบเขตการแผ่รังสีที่มีอยู่

“พื้นที่ตรวจตรา” หมายความว่า บริเวณใดก็ตามที่มีได้กำหนดเป็นพื้นที่ควบคุม แต่เป็นบริเวณที่มีโอกาสทำให้บุคคลได้รับรังสีสูงกว่าขีดจำกัดของปริมาณรังสีที่ประชาชนทั่วไปที่มีไข้ผู้มารับบริการทางการแพทย์ ซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

“พื้นที่ที่ไม่ต้องมีการควบคุม” หมายความว่า พื้นที่ใด ๆ ในบริเวณเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย ที่ไม่ได้กำหนดให้เป็นพื้นที่ควบคุมหรือพื้นที่ตรวจตรา

“บริเวณรังสีสูง” หมายความว่า บริเวณในพื้นที่ควบคุมที่มีการแผ่รังสี ซึ่งทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีโอกาสได้รับรังสีมากกว่า ๑ มิลลิซีเวิร์ตต่อชั่วโมง

“เหตุฉุกเฉินทางรังสี” หมายความว่า เหตุการณ์ใด ๆ ที่เกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับรังสีและไม่สามารถควบคุมความปลอดภัยทางรังสีที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติงาน ประชาชน และสิ่งแวดล้อมให้กลับคืนสู่สภาวะปกติได้ในทันที

“ผู้ปฏิบัติงานแทรกแซงเหตุฉุกเฉินทางรังสี” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับการฝึกฝนให้มีความรู้ความเข้าใจในการระงับเหตุฉุกเฉินทางรังสี

หมวดทั่วไป

กิจกรรมที่ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการเกี่ยวกับมาตรการป้องกันอันตรายจากรังสี

ข้อ ๔ จัดทำแผนผังการแบ่งอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบด้านการป้องกันอันตรายจากรังสีที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย โดยมอบหมายให้ผู้จัดการหน่วยงานเดินเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ดูแลรับผิดชอบด้านการป้องกันอันตรายจากรังสี รวมทั้งกำหนดแผนผังการประสานงานระหว่างผู้รับผิดชอบด้านการป้องกันอันตรายจากรังสีและผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๕ กำหนดความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยรังสีให้เพียงพอที่จะปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดช่องทางให้สามารถติดต่อหัวหน้าหน่วยงานสูงสุดได้โดยตรง

ข้อ ๖ จัดทำแผนการเตรียมการป้องกันอันตรายจากรังสี ในภาวะปกติและการระงับเหตุฉุกเฉินทางรังสี รวมทั้งกำหนดจำนวนและคุณสมบัติของบุคลากรที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน

ข้อ ๗ จัดทำแผนการจัดการกากกัมมันตรังสี โดยคำนึงถึงปริมาณกากกัมมันตรังสีที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

ข้อ ๘ กำหนดมาตรการควบคุมการเข้าออกพื้นที่ควบคุมและพื้นที่ตรวจตรา

ข้อ ๙ จัดทำแผนและดำเนินการฝึกอบรมบุคลากรที่ปฏิบัติงานทางรังสีในเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย ทั้งในส่วนของการทำงานประจำและส่วนของการป้องกันอันตรายจากรังสี

ข้อ ๑๐ จัดเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานป้องกันอันตรายจากรังสี และจัดทำเอกสารการปฏิบัติงานตามขั้นตอนด้านการป้องกันอันตรายจากรังสี โดยเอกสารดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยทางรังสี

ข้อ ๑๑ ดำเนินการตรวจวัดและประเมินอันตรายจากรังสีแก่ผู้ปฏิบัติงานเป็นระยะ และแจ้งผลการรับรังสีให้ผู้ปฏิบัติงานทราบ

ข้อ ๑๒ เมื่อพบเหตุการณ์ที่สื่อเจตนาหรือพบเหตุการณ์ที่มีการจงใจฝ่าฝืนข้อกำหนดหรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันอันตรายจากรังสี ให้ดำเนินการระงับหรือแก้ไข แล้วแจ้งสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติให้ทราบโดยทันที

ข้อ ๑๓ ดำเนินการปรับปรุงแผนการดำเนินงานตามระเบียบนี้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ

หมวด ๑

เกณฑ์กำหนดปริมาณรังสีที่ยอมให้รับได้

ข้อ ๑๔ เกณฑ์กำหนดปริมาณรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎกระทรวงข้อ ๒๙ และข้อ ๓๐

ปริมาณรังสีตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง เป็นปริมาณรังสีทั้งจากภายนอกและภายในร่างกาย โดยคิดผลรวมการรับรังสีตามเอกสารท้ายระเบียบ

ข้อ ๑๕ เกณฑ์กำหนดปริมาณรังสีสำหรับผู้รับการฝึกอบรมหรือผู้ฝึกงาน

ในกรณีของผู้รับการฝึกอบรมหรือผู้ฝึกงานที่มีอายุตั้งแต่สิบหกปีแต่ไม่เกินสิบแปดปี ปริมาณรังสีรวมทั้งหมดต้องไม่เกิน ๖ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี สำหรับผู้รับการฝึกอบรมหรือผู้ฝึกงานที่มีอายุเกินสิบแปดปี ให้ใช้เกณฑ์เดียวกันกับผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๖ เกณฑ์กำหนดปริมาณรังสีสำหรับกรณีระงับเหตุฉุกเฉินทางรังสี

กรณีปฏิบัติงานระงับเหตุฉุกเฉินทางรังสีหรือผู้ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานแทรกแซงเหตุฉุกเฉินทางรังสีหรือปกป้องชีวิตผู้อื่น ให้ปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติว่าด้วยแผนปฏิบัติการกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินจากการรั่วไหล หรือแพร่กระจายรังสีในภาวะไม่ปกติหรือกรณีฉุกเฉินอื่น

หมวด ๒

มาตรการดำเนินการแก้ไขเมื่อมีการรับรังสีเกินเกณฑ์กำหนด

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้ปฏิบัติงานหรือผู้รับการฝึกอบรมได้รับรังสีเกินเกณฑ์กำหนดตามข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งผู้ปฏิบัติงานหรือผู้รับการฝึกอบรมและสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติให้ทราบโดยทันที

(๒) ให้ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้รับการอบรมดังกล่าวระงับการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับรังสีออกจากบริเวณรังสี และดำเนินการประเมินอันตรายจากรังสีทันที

(๓) ดำเนินการสืบสวนหาสาเหตุของการรับรังสีเกินเกณฑ์กำหนด

(๔) ดำเนินการแก้ไขเหตุของการได้รับรังสีเกิน และป้องกันไม่ให้เกิดเหตุเช่นเดียวกันเกิดขึ้นอีก

(๕) จัดทำรายงานเป็นหนังสือแจ้งสาเหตุและการแก้ไข โดยให้เสนอต่อสำนักงานปรมาณูเพื่อสันติทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบเหตุแห่งการที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับรังสีเกินเกณฑ์ที่กำหนด

หมวด ๓

การประเมินปริมาณรังสีและควบคุมการปลดปล่อยสารกัมมันตรังสีออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๘ ให้มีการตรวจวัดรังสีและสารกัมมันตรังสีในสิ่งแวดล้อม ดังนี้

(๑) ดำเนินการตรวจวัดระดับรังสีในธรรมชาติก่อนเริ่มเดินเครื่องใช้งานเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย เพื่อใช้เป็นข้อมูลชั้นมูลฐานในการเปรียบเทียบ โดยผู้ตรวจวัดที่ได้รับการฝึกอบรมเป็นอย่างดีในวิธีการตรวจวัดและวิเคราะห์ผล

(๒) ดำเนินการตรวจวัดระดับรังสีในสิ่งแวดล้อมและรังสีที่ประชาชนได้รับโดยตรงในระหว่างการเดินเครื่องใช้งานเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย

ข้อ ๑๙ กรณีการปลดปล่อยสารกัมมันตรังสีออกสู่สิ่งแวดล้อมสำหรับการเดินเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัยในภาวะปกติ ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดปริมาณปกติของการปลดปล่อยสารกัมมันตรังสีออกสู่สิ่งแวดล้อม โดยแสดงเป็นค่าอัตราการปลดปล่อยสารกัมมันตรังสีต่อเนื่องตลอดปีของสารกัมมันตรังสีแต่ละไอโซโทปทางน้ำและทางอากาศ ผ่านวงจรอาหาร น้ำ อากาศ จนถึงมนุษย์ ยังผลให้ประชาชนได้รับรังสีไม่เกิน ๐.๑ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี

(๒) จัดทำแผนและดำเนินการตรวจวัดสารกัมมันตรังสีที่ปลดปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม โดยแผนงานและการดำเนินการตรวจวัดการปลดปล่อยสารกัมมันตรังสี ต้องครอบคลุมไปถึง

ก. การระบุเส้นทางหลักในการปลดปล่อยสารกัมมันตรังสี เช่น ทางน้ำและทางอากาศ และจัดทำเป็นเอกสารระบุชี้แจงการปลดปล่อยด้วย

ข. การเลือกวิเคราะห์สารกัมมันตรังสี โดยพิจารณาจากแนวโน้มของชนิดสารกัมมันตรังสีที่ปลดปล่อย รวมทั้งพฤติกรรมทางเคมีด้วย

ค. การเลือกใช้ชนิดของเครื่องมือและตัวอย่างที่เหมาะสม

ง. การระบุกระบวนการตรวจวัดและการวิเคราะห์ที่มีความไวและความถี่ที่เหมาะสมหรือกำหนดให้มีการตรวจวัดอย่างต่อเนื่อง สำหรับการตรวจวัดสารกัมมันตรังสีที่ปลดปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๒๐ เมื่อพบว่า มีระดับรังสีหรือมีการปลดปล่อยสารกัมมันตรังสีออกจากเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัยเกินเกณฑ์ปฏิบัติงานปกติตามข้อ ๑๙ (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการโดย

(๑) ทำการตรวจสอบสืบหาสาเหตุของความผิดปกติ

(๒) ดำเนินการแก้ไขโดยใช้มาตรการต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้กลับสู่ภาวะปกติ

(๓) แจ้งให้สำนักงานปรมาณเพื่อสันติทราบโดยพลันและจัดทำรายงานเป็นหนังสือแจ้งสาเหตุและการแก้ไข โดยให้เสนอต่อสำนักงานปรมาณเพื่อสันติทราบภายในสิบห้าวัน

ข้อ ๒๑ ปริมาณสูงสุดของการปลดปล่อยสารกัมมันตรังสีออกสู่สิ่งแวดล้อม สำหรับภาวะการเดินเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณวิจัย ต้องไม่มีอัตราการปลดปล่อยสารกัมมันตรังสีซึ่งยังผลให้ประชาชนได้รับรังสีเกิน ๐.๓ มิลลิซีเวิร์ตต่อปี หากอัตราการปลดปล่อยสารกัมมันตรังสีเกินเกณฑ์สูงสุดที่กำหนดนี้ ให้หยุดเดินเครื่องในที่และดำเนินการตามข้อ ๒๐ (๑) ข้อ ๒๐ (๒) และข้อ ๒๐ (๓)

หมวด ๔

การควบคุมการรังสี

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการควบคุมการรังสีสำหรับผู้ปฏิบัติงาน โดย

(๑) จัดทำระเบียบปฏิบัติเฉพาะและขั้นตอนการปฏิบัติงานในบริเวณรังสีและบริเวณรังสีสูงสำหรับผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับรังสีน้อยที่สุด

(๒) จัดเตรียมเครื่องบันทึกรังสีประจำตัวบุคคล เครื่องมือตรวจวัดรังสี และอุปกรณ์อื่นที่จำเป็นในการปฏิบัติงานในบริเวณรังสี

(๓) จัดเตรียมอุปกรณ์และเครื่องตรวจวัดรังสีที่สามารถอ่านค่าได้โดยตรง สำหรับการปฏิบัติงานในบริเวณที่อาจได้รับรังสีจากภายนอกร่างกายเป็นปริมาณสูง

(๔) อุปกรณ์และเครื่องมือตรวจวัดรังสีต้องได้รับการตรวจสอบความถูกต้องเป็นประจำ

(๕) กำหนดเกณฑ์ความเปราะเปื้อนทางรังสีและมาตรการขจัดความเปราะเปื้อนทางรังสีโดยใช้วิธีการที่เหมาะสมเพื่อลดการแพร่กระจายของสารกัมมันตรังสี

(๖) กำหนดมาตรการการตรวจวัดความเปราะเปื้อนทางรังสีอย่างต่อเนื่องในบริเวณที่เก็บวัสดุ กัมมันตรังสี วัสดุนิวเคลียร์ หรือบริเวณปฏิบัติงาน รวมทั้งบริเวณที่ติดต่อกับบริเวณดังกล่าว

(๗) กำหนดมาตรการเพื่อคัดแยกบุคคล หรือผู้ปฏิบัติงานที่มีโอกาสเปราะเปื้อนทางรังสีออกจากผู้ที่ไม่เปราะเปื้อน เพื่อผลในการควบคุมการแพร่กระจายของการเปราะเปื้อนทางรังสีในภาวะปกติและในกรณีเกิดอุบัติเหตุ

(๘) จัดเตรียมข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับระดับความเปราะเปื้อนทางรังสีให้เพียงพอสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าไปปฏิบัติงานในบริเวณที่มีการควบคุมความเปราะเปื้อนนั้น และมีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการเปราะเปื้อนทางรังสีต่ออุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในบริเวณดังกล่าว

ข้อ ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตต้องกำหนดบริเวณหรือพื้นที่ปฏิบัติงานที่จำเป็นต้องมีการควบคุมทางรังสี และกำหนดมาตรการการควบคุมการเข้าออกบริเวณหรือพื้นที่ดังกล่าว เช่น พื้นที่ที่ไม่ต้องมีการควบคุม พื้นที่ตรวจตรา และพื้นที่ควบคุม

ข้อ ๒๔ ในบริเวณรังสีสูง ให้มีป้ายเตือนหรือสัญญาณเตือนที่เห็นชัดเจนเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงาน ระวังการได้รับรังสีในปริมาณมาก

หมวด ๕

การประเมินการรับปริมาณรังสีของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๕ ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการประเมินปริมาณรังสีที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับภายนอกร่างกาย โดยจัดให้มีการตรวจวัดรังสีด้วยเครื่องตรวจวัดรังสีประจำตัวบุคคลและดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนและกำหนดเกณฑ์การพิจารณาการใช้เครื่องบันทึกรังสีประจำตัวบุคคล เพื่อตรวจวัดรังสีที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ

(๒) จัดทำข้อมูลรายละเอียดเพื่อแจ้งผลการตรวจวัดรังสีและประวัติการรับรังสีของแต่ละบุคคล ให้ผู้ปฏิบัติงานทราบและหามาตรการลดการรับรังสี โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลรายละเอียด และประวัติการรับรังสีนี้ได้

(๓) การอ่านค่าปริมาณรังสีจากเครื่องวัดรังสีประจำตัวบุคคลและการประเมินผลการรับรังสี ต้องกระทำโดยผู้รับผิดชอบที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

ข้อ ๒๖ หากมีการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสารกัมมันตรังสีชนิดไม่ปิดผนึกหรือปฏิบัติงาน ในบริเวณที่มีการเปื้อนทางรังสี ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการประเมินปริมาณรังสีที่เข้าสู่ภายในร่างกาย ผู้ปฏิบัติงานโดย

(๑) จัดให้มีการตรวจร่างกายโดยแพทย์ผู้ชำนาญการในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับรังสีสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงข้อ ๒๙ และ ๓๐

(๒) จัดให้มีการตรวจวัดรังสีภายในร่างกายด้วยเครื่องตรวจวัดรังสีที่วางร่างกายหรือเก็บตัวอย่าง ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางชีวภาพตามความเหมาะสม เมื่อสงสัยว่าผู้ปฏิบัติงานอาจได้รับสารกัมมันตรังสี เข้าสู่ร่างกายโดยการหายใจ กลืนกิน หรือผ่านบาดแผล

หมวด ๖

การจัดการกากกัมมันตรังสี

ข้อ ๒๗ ผู้รับใบอนุญาตต้องดำเนินการจัดการกากกัมมันตรังสีตามกฎหมายกำหนด หลักเกณฑ์และวิธีการจัดการกากกัมมันตรังสี

ข้อ ๒๘ กำหนดมาตรการจำกัดปริมาณการกากกัมมันตรังสีให้น้อยที่สุด โดยกำหนดขั้นตอน ในการรวบรวม การคัดแยก การจัดเก็บ การบำบัด การแปรสภาพ การทิ้ง และการขจัดกากกัมมันตรังสี และไม่นำวัสดุที่ไม่จำเป็นเข้าไปในบริเวณที่อาจมีการเปื้อนทางรังสี

หมวด ๗

การจัดทำรายงานและการเก็บบันทึก

ข้อ ๒๙ ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำรายงานและเก็บบันทึกรายงานต่าง ๆ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลรายละเอียดและประวัติการซ่อมบำรุง การเดินเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย การจัดการเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ในแกนเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย การจัดการเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ใช้แล้ว การปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงระบบอุปกรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัยที่มีผลต่อการรับรังสีของผู้ปฏิบัติงาน

(๒) ข้อมูลรายละเอียดและประวัติการรับรังสีของผู้ปฏิบัติงานในเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย ทั้งนี้ เพื่อแสดงสถานภาพของการดำเนินงานด้านความปลอดภัยทางรังสีของเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย

(๓) ข้อมูลรายละเอียดของการปลดปล่อยรังสีและสารกัมมันตรังสีออกสู่สิ่งแวดล้อม การสำรวจระดับรังสีและความเปราะเปื้อนทางรังสีบริเวณปฏิบัติงาน

(๔) ข้อมูลรายละเอียดของการขนย้ายและการปลดปล่อยกากกัมมันตรังสีออกจากเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย

(๕) ข้อมูลรายละเอียดในกรณีเกิดเหตุขัดข้องหรืออุบัติเหตุ โดยชี้แจงสาเหตุการแก้ไข และผลกระทบต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓๐ แจกจ่ายรายงานตามข้อ ๒๙ (๑) - ข้อ ๒๙ (๕) ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ และจัดเก็บรายงานดังกล่าวให้สามารถตรวจสอบย้อนหลังได้อย่างน้อยห้าปี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ยงยุทธ ยุทธวงศ์

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ

เอกสารท้ายระเบียบ

๑. ปริมาณสารกัมมันตรังสีที่ยอมให้รับเข้าสู่ภายในร่างกายในช่วงระยะเวลา ๑ ปี คิดเกณฑ์กำหนดตามเอกสาร ICRP ๖๑
๒. ในกรณีที่มีการรับสารกัมมันตรังสีเข้าสู่ร่างกายมากกว่า ๑ ไอโซโทป สัดส่วนผลรวมของปริมาณสารกัมมันตรังสีที่ได้รับต่อปริมาณสารกัมมันตรังสีแต่ละไอโซโทปสูงสุดที่ยอมให้รับได้ใน ๑ ปี รวมกันแล้วมีค่าไม่เกิน ๑ ดังสมการ

$$\text{ปริมาณสารกัมมันตรังสีตัวที่ ๑} + \text{ปริมาณสารกัมมันตรังสีตัวที่ ๒} + \dots \leq ๑$$

ปริมาณสารกัมมันตรังสีสูงสุดตัวที่ ๑ ที่ยอมให้รับได้ใน ๑ ปี   ปริมาณสารกัมมันตรังสีสูงสุดตัวที่ ๒ ที่ยอมให้รับได้ใน ๑ ปี

๓. ปริมาณรังสีรวมทั้งร่างกายที่ยอมให้รับได้ในข้อ ๑๔ นั้น เมื่อคิดเป็นสัดส่วนรวมกันแล้วต้องไม่เกิน ๑ ตามสมการ

$$\text{ปริมาณรังสีที่ได้รับจากภายนอกในร่างกาย} + \text{ปริมาณสารกัมมันตรังสีที่ได้รับเข้าสู่ภายในร่างกาย} \leq ๑$$

๒๐ มิลลิซีเวิร์ต

ปริมาณสารกัมมันตรังสีสูงสุดที่ยอมให้รับได้ใน ๑ ปี (๒๐ มิลลิซีเวิร์ต)